

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40Csp/106/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116229166
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomír Mrva
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116229166.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Drahomírom Mrvom, v spore žalobcu: Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, práv. zast.: JUDr. Peter Škerlík, advokát, J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: V. Q., K.. XX.XX.XXXX, XXX XX W. XX, o zaplatenie 314,94 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd v zbytku žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,12 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 16.11.2016, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 314,94 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 314,94 eur od 06.09.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že dňa 03.12.2013 a dňa 20.10.2014 uzavrel so žalovaným zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „zmluvy“), ktoré boli dňa 03.12.2013 a 20.10.2014 zmenené dodatkami k zmluvám, ktoré sú neoddeliteľnými súčasťami zmluvy (ďalej len „dodatky“). Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv v čase ich uzavretia boli aj všeobecné podmienky a cenník žalobcu. Využívaním služieb verejnej mobilnej telefónnej siete žalovaným, ako aj porušením povinností, vyplývajúcich zo zmlúv a dodatkov, vznikla žalobcovi pohľadávka ktorej výška vyplýva z prehľadu, špecifikovaného v žalobe. Žalobca pridelil žalovanému telefónne čísla XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX a aktivoval mu programy služieb Program Naj 100 a Happy XS mini NAJ. Nárok na zmluvnú pokutu, vyúčtovanú vo faktúre č. 7607311083 v sume 54,94 eur si žalobca uplatnil podľa bodu 3 dodatku k zmluve, v dôsledku porušenia záväzku viazanosti po dobu, dohodnutú v tabuľke č. 1 dodatku, nakoľko žalovaný porušil záväzok riadne a včas platiť za poskytované služby. Základom pre výpočet zmluvnej pokuty je suma, špecifikovaná v tabuľke č. 1 dodatku vo výške 160,- eur, ktorá zohľadňuje benefity, poskytnuté žalovanému zvolením si programu služieb Happy XS mini NAJ. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty je vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu 160,- eur pre výpočet doby viazanosti do dňa ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. K opodstatnenosti zmluvnej pokuty žalobca uviedol, že žalovaný po zmene zmluvy dodatkom aktivované služby aj s benefity, uvedenými v zmluve a v dodatku pod bodom 1 písm. c), d) a f) využíval, no za poskytnuté služby platil len 9 mesiacov, aj to väčšinou po dobe splatnosti. Listom zo dňa 08.09.2016 žalobca oznámil žalovanému, že v súlade s ust. § 44 ods. 8 písm. b) a § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ako aj v súlade s ust. časti III. čl. 6 bodu 8 písm. b) všeobecných podmienok odstupuje od zmluvy, a to z dôvodu, že žalovaný nezaplatil žalobcovi ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Odstúpením od zmluvy, ktoré nadobudlo

účinnosť dňa 18.09.2016 zmluva zanikla a v súlade s ust. časti III. čl. 6 bodu 11 všeobecných podmienok je žalovaný povinný uhradiť všetky záväzky, ktoré vznikli do dňa odstúpenia. Žalobca si zároveň uplatnil z nezaplatennej sumy aj úrok z omeškania, a to odo dňa 06.09.2016, t. j. odo dňa, nasledujúceho po splatnosti najneskôr splatnej faktúry.

3. Tunajší súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 40Csp/106/2016-75 zo dňa 28.03.2017, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 260,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 260,- eur od 06.09.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 65,12 %.

4. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie konkrétne proti zamietajúcemu výroku a proti výroku o nároku na trovy konania.

5. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10Co/315/2017-107 zo dňa 28.02.2018 rozsudok súdu prvej inštancie ponechal nedotknutý vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 260 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny od 6.9.2016 do zaplatenia, vrátane lehoty splatnosti. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po čiastočnom zrušení rozsudku, preto predmetom konania zostal len nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 54,94 Eur s príslušenstvom a to na základe ust. bodu 3. dodatku k zmluve, uzavretého medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.10.2014, a to z dôvodu, že žalovaný počas doby viazanosti neuhradil svoje zmluvné záväzky, t. j. že žalovaný neuhradil dojednanú cenu jemu poskytnutých služieb zo strany žalobcu.

7. Súd v ďalšom postupe nariadil pojednávanie na deň 20.11.2018, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Žalovaný mal doručenie riadne vykázané, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zastáva právny názor, že nie sú splnené podmienky pre to, aby uvedená zmluvná pokuta mala neprijateľné zmluvné podmienky a s poukazom na uvedenú skutočnosť zastáva názor s odkazom na dôvody uvedené v rozsudku Krajského súdu Žilina, ktorý zrušil rozsudok časti zmluvnej pokuty a v časti trov konania, aby súd prvej inštancie priznal uvedenú zmluvnú pokutu a trovy konania v rozsahu 100 %. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že by chcel poukázať na ustanovenie, ktoré sa týka zmluvnej pokuty, kde zmluvná pokuta bola dohodnutá. Základ zmluvnej pokuty bol dohodnutý na 160 eur, pričom si uplatnili len 54,94 eur. Ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že chce poukázať na to, že uvedená zmluvná pokuta, ktorá predstavuje len časť dohodnutej zmluvnej pokuty v dodatku č. 2 k zmluve bola podmienená ešte aj benefitmi, ktoré benefity mali vyvažovať zmluvnú pokutu pre prípad porušenia uvedenej zmluvy. Predmetné benefity sa nachádzajú vo viacerých ustanoveniach uvedenej zmluvy, pričom základným benefitom je tá skutočnosť, že bol odpredaný žalovanému telefón, ktorého trhovú hodnotu bola diametrálne odlišná od hodnoty, za čo bol predmetný telefón žalovanému odpredaný. Kúpna cena ako trhovú cenu predmetného telefónu bola o 40 eur vyššia, pričom žalovanému bola poskytnutá cena predmetného telefónu o 110 eur nižšia ako benefit pri nadobúdaní uvedeného telefónu, cenu, ktorú by mal zaplatiť za normálnych okolností. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na ďalší benefit a to je volanie zadarmo, kde podľa uvedeného benefitu ceny volania mal žalovaný zadarmo na tri čísla, ktoré si dobrovoľne samotný žalovaný mohol vybrať a ktoré bolo len zadarmo počas obdobia dvoch rokov využívať bezplatne.

8. Súd, na základe žalobcom predložených listinných dôkazov, zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

9. Žalobca, ako podnik, a žalovaný, ako účastník, dňa 03.12.2013 uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ku ktorej uzavreli dňa 03.12.2013 dodatok a v ďalšom dňa 20.10.2014 uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ku ktorej uzavreli dňa 20.10.2014 dodatok. Žalobca sa v bode 1 písm. a) dodatku zaviazal, že aktivuje žalovanému program služieb „Happy XS mini NAJ“, a to vo vzťahu k SIM karte s telefónnym číslom XXXXXXXXXX. Žalovaný sa zaviazal v bode 1. písm. b) dodatku, že bude riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb žalobcu podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, dodatkom, všeobecnými podmienkami a

cenníkom služieb. Žalovaný sa bode 3. dodatku zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom a bude vo vzťahu k SIM karte využívať služby žalobcu podľa zmluvy v znení dodatku, teda nevykoná žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy a bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Pre prípad porušenia záväzku žalovaného, uvedeného v bode 1. písm. b) dodatku, bola v bode 3. dodatku určená zmluvná pokuta vo výške 160,- eur, ako základ - počiatočná suma, ktorá bude klesať. Listom zo dňa 08.09.2016 žalobca z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby žalovaným ani do 45 dní po dni ich splatnosti odstúpil od uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb, v znení jej dodatku, s účinnosťou od 18.09.2016 a oznámil žalovanému sumu nehradených faktúr.

10. Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca faktúrou č. 7607311083, so splatnosťou dňa 05.09.2016 v sume 54,94 eur vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu, podľa medzi stranami uzavretého dodatku.

11. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

12. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

13. Podľa § 44 ods. 1 ZEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

14. Podľa § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Súd sa teda v ďalšom zaoberal otázkou (ne)prijateľnosti dojednaní predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej si žalobca uplatňoval právo na zaplatenie sumy 54,94 eur.

22. Je nepochybné, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 OZ a od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute ako i povinnosti zaplatiť jednorazové poplatky podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne, ako spotrebiteľská zmluva upravená. Vzťah medzi OZ a zákonom má povahu vzťahu všeobecného predpisu (lex generalis) a osobitného predpisu (lex specialis). Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 OZ).

23. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. § 53 OZ sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná žalobcom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá.

24. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Ďalej súd považuje za potrebné vyjadriť sa k otázke individuálneho dojednania uvedených zmluvných podmienok v dotknutom bode 3. dodatku k zmluve zo dňa 20.10.2014, uzavretého medzi žalobcom, ako dodávateľom, a žalovaným, ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi zmluvnými stranami v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán, vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom

proces kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy, zakotvenej v cit. ust § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

25. Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j., že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

26. Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom. V danej veci zmluvnú pokutu tak, ako je dojednaná v zmluve, považuje súd ako neprimeranú sankciu a neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle vyššie citovaných ustanovení, ak súd v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloví, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná, takáto zmluvná podmienka je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie zo zmluvnej pokuty, a preto v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

27. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 54,94 eur, titulom zmluvnej pokuty, spolu s príslušným úrokom z omeškania, zamietol.

28. Podľa § 396 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 260,- eur, čo v pomere k uplatnenej istine percentuálne predstavuje 82,56 %. Úspech žalovaného je potom nepriznanie sumy 54,94 eur, čo v pomere k uplatnenej istine percentuálne predstavuje 17,44 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 65,12 %. Súd preto priznal, v zmysle § 255 ods. 1 a 2 CSP, žalobcovi nárok na náhradu 65,12 % vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.